

**Brev från Selma Lagerlöf till
Valborg Olander: 1900-1907 :
Ep. L 45 - 28**

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

1

Pasillipo, 13. 1. 1903,

Min älskade,

Om du visste hur mycket kärlek, som går till dig i form af tankar och längtan alla dagar. Men de stolta dagarna i Rom voro så tröttsamma, att jag alls ej orkade skriva. Jag hade ju sagt dig på förhand, att du skulle få små och dåliga brev. Du får inte tröttna upp, tänk jag tycker att du får det så lustigt bra, som får vara hemme

2.

i Sverige och arbeta. Det är bara
nytt om mig, som skall gå ut
i den stora ödsliga världen så långt
från den jag älskar.

På förmiddagen från Roma den tiande
och lågo ofver en dag på Monte
Casino. Det var verkligen präktigt
och intressant med ett härligt läge.
På Söndag kvällen kommo vi hit,
här var varmt och vackert, och jag
tyckte verkligen ett par ögonblick
att allt var riktigt trevligt. På
Måndag gingo vi och sökte efter
passande bostad åt oss, vi hade
förest tänkt på Amalfi, men vi
gingo den idén att Kunde vi få

något i Posillipo, så var det lika
värbart och egentligen roligare
än Anacapri. Vi någo oss om på
flera håll och till sist kommo vi
in i ett gammalt palats en fullständ-
lig ruin, som är på ett oöfvan-
ligt sätt restaurerad så att ett helt
nytt hus döljes inna bland de gamla
murarna. Och här fanns en angeläk-
perusion med nya eleganta rum
som hänga ute öfver hafvet. Yese
vins, Lorento, Capri och Neapel
afgjöra vår utsikt. Spårväg ha vi
utöver dörren, här är verkligen
utmärkt. Här stamma vi en
månad, vi skola nu g' ärofla

omkring så mycket utan försö-
ka att skriva något.

Jag hörde allt efter ditt första
bref i Rom, men det fanns ej där,
Såremot ha ju alla andra bref
och försändelser kommit rikligt.
och ingen mer än jag ens vet om
att de äro Komma. Så jag reste
från Rom förstörde jag de alla
flerta och det märkte mig, att
ej våga behålla dem. Jag tror att
jag måste gömma dem här öfver
för att ^{ända} ~~en gång~~ Komma neta, då
jag blir gammal, att jag varit
så älskad. Min käraste, jag
skall allt vara så söt mot dig

då jag kommer hem, att du
 alldeles skall glömma denna
 veckans elände.

Jag har i dag fått ett litet
 bref från dig och fått ett annat,
 straxt innan jag för från Rom.
 Jag har varit plågad dig för
 mycket genom att skriva att
 jag inte hade det bra. Jag tal-
 ar att befa i Rom, det är hela
 saken. Hännare skall det nog
 bli bättre. Vinnerligen vejnar
 det medan tre dagar, men nu på vi
 minst solken. Pättarna äro härli-
 ga med visningen öfver hafvet
 luftne är så stark som ett kops-
 had.

Da man ju inte vetar, min lös
att man aldrig förs telegrafere
till min restaurat, därför att han
blir så skrämde. Glom minuter all-
tid på att bli hemkallad till sin
mor och afven om det telegrafe
nastill mig tror hon att det
gäller henne. Jag skulle ha
sagt dig detta förest. ~~men~~ she
fick jag lof att säga det för
fruntidsen.

Glom i huz att jag tånghar
efter dig kvar slag och var
glad at den goda tid som
vi på i minnan

Din Selma